

Štrasburg, 15. februára 2008

**Greco Eval III Rep (2007) 4E
Téma I**

Tretie kolo hodnotenia

Správa z hodnotenia Slovenskej republiky na tému kriminalizácia (ETS 173 a 191, GPC 2) (Téma I)

Prijalo GRECO
na svojom 36. plenárnom zasadaní
(Štrasburg, 11.-15. februára 2008)

I. ÚVOD

1. Slovenská republika sa stala členom GRECO v roku 1999. GRECO prijalo Správu z prvého kola hodnotenia Slovenskej republiky (Greco Eval I Rep (2000) 2E) na svojom 4. plenárnom zasadnutí (12.-15. decembra 2000) a Správu z druhého kola hodnotenia (Greco Eval II Rep (2003) 2E) na svojom 17. plenárnom zasadnutí (Štrasburg, 22.-25. marca 2004). Uvedené hodnotiace správy, ako aj relevantné správy o plnení odporúčaní sú dostupné na domovskej stránke GRECO (<http://www.coe.int/greco>).
2. Súčasnú tretie kolo hodnotenia GRECO (ktoré začalo 1. januára 2007) sa zaoberá nasledovnými témami:
 - **Téma I - Kriminalizácia:** Články 1a a 1b, 2-12, 15-17, 19 odsek 1 Trestnoprávneho dohovoru o korupcii, články 1-6 jeho Dodatočného protokolu (ETS 191) a Riadiaci princíp (GPC) 2 (kriminalizácia korupcie).
 - **Téma II – Transparentnosť financovania politických strán:** Články 8, 11, 12, 13b, 14 a 16 Odporúčania Rec(2003)4 o spoločných pravidlách proti korupcii pri financovaní politických strán a volebných kampaní a - všeobecnejšie – Riadiaci princíp 15 (financovanie politických strán a volebných kampaní).
3. Členmi hodnotiaceho tímu GRECO pre Tému I (ďalej "GET"), ktorý uskutočnil hodnotiacu misiu v Slovenskej republike v dňoch 11. a 12. júna 2007, boli pani Silvia THALLER, sudkyňa, Riaditeľstvo trestnej legislatívy, Federálne ministerstvo spravodlivosti (Rakúsko) a pani Magdolna HAJDU, prokurátorka, Generálna prokuratúra, Odbor medzinárodných a európskych záležitostí (Maďarsko). GET dopĺňali pán Christophe SPECKBACHER a pani Tania VAN DIJK zo Sekretariátu GRECO. Pred misiou experti GET dostali komplexnú odpoveď na hodnotiaci dotazník (dokument Greco Eval III (2007) 3E, Theme I), ako aj kópie relevantnej legislatívy.
4. GET sa stretol s nasledovnými predstaviteľmi a štátnymi organizáciami: Ministerstvo vnútra (minister vnútra, úrad boja proti korupcii, Policajná akadémia), Ministerstvo spravodlivosti (minister spravodlivosti, sekcia trestného práva, odbor zahraničných stykov a ľudských práv, odbor justičnej spolupráce v trestných veciach, Najvyšší súd, Špeciálny súd) a Úrad špeciálnej prokuratúry (oddelenie organizovaného zločinu, terorizmu a medzinárodnej kriminality, oddelenie korupcie). Ďalej sa GET stretol s predstaviteľmi nasledovných mimovládnych inštitúcií: Právnická fakulta Univerzity Komenského, Aliancia Fair Play.
5. Súčasná správa na Tému I tretieho kola hodnotenia GRECO – Kriminalizácia – bola spracovaná na základe odpovedí v dotazníku a na základe informácií poskytnutých počas návštevy (alebo krátko po nej). Hlavným cieľom správy je zhodnotiť efektivitu opatrení prijatých Slovenskou republikou s cieľom splniť požiadavky vyplývajúce z ustanovení uvedených v odseku 2. Správa obsahuje opis situácie s následnou kritickou analýzou. Súčasťou záverov je zoznam odporúčaní prijatých GRECO a adresovaných Slovenskej republike s cieľom zvýšiť úroveň plnenia posudzovaných ustanovení.
6. Správa na Tému II – Transparentnosť financovania politických strán – je uvedená v Greco Eval III Rep (2007) 4E-Theme II.

II. KRIMINALIZÁCIA

Opis situácie

7. Slovenská republika bez vznesenia výhrad ratifikovala Trestnoprávny dohovor o korupcii (ETS 173) dňa 9. júna 2000. Vo vzťahu k Slovenskej republike vstúpil do platnosti dňa 1. júla 2002.
8. Slovenská republika bez vznesenia výhrad ratifikovala Dodatokový protokol k Trestnoprávnemu dohovoru (ETS 191) dňa 7. apríla 2005. Vo vzťahu k Slovenskej republike vstúpil do platnosti dňa 1. augusta 2005.
9. Nový Trestný zákon Slovenskej republiky, zákon č. 300/2005 Z. z., nadobudol účinnosť dňa 1. januára 2006. Slovenské úrady zdôraznili, že v ustanoveniach týkajúcich sa korupcie a nepriamej korupcie nedošlo k žiadnym podstatným zmenám v porovnaní so starým trestným zákonom, s výnimkou istého zvýšenia úrovne sankcií a – ako sa ukázalo počas návštevy v diskusiách – k zmene použitia pojmu “úplatok” namiesto “neoprávnená výhoda”.

Korupcia domácich verejných činiteľov (Články 1-3 a 19 ETS 173)

10. Podplácanie domácich verejných činiteľov je trestné podľa § 332 a § 333 Trestného zákona, zákona č. 300/2005 Z.z. (ďalej TZ). Podľa § 332 TZ je trestné poskytnutie úplatku inému, aby konal alebo sa zdržal konania tak, že poruší svoje povinnosti bez ohľadu na to, či táto iná osoba je alebo nie je verejným činiteľom. Podľa § 333 TZ je trestné poskytnutie úplatku “v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu” bez ohľadu na to, či prijímateľ úplatku porušil svoje povinnosti, pričom fakt, že prijímateľ úplatku je verejným činiteľom, je priťažujúcou okolnosťou podľa odseku 2 tohto paragrafu.

§ 332 (Poskytnutie úplatku za porušenie povinností)

“(1) Kto priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne úplatok alebo ho sľúbi inému, aby konal alebo sa zdržal konania tak, že poruší svoje povinnosti vyplývajúce zo zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie, alebo z tohto dôvodu priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne alebo sľúbi úplatok inej osobe, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

(2) Odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

(3) Odňatím slobody na štyri roky až desať rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo veľkom rozsahu.

§ 333 (Poskytnutie úplatku v súvislosti s obstarávaním vecí verejného záujmu)

(1) Kto inému v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok, alebo z tohto dôvodu poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok inej osobe, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

(2) Odňatím slobody na dva roky až päť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania, alebo voči verejnému činiteľovi.

(3) Odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo veľkom rozsahu.

11. Slovenské úrady uvádzajú, že na prijímanie úplatku domácim verejným činiteľom sa vzťahuje § 328 a § 329 TZ. Rovnako ako pri aktívnej korupcii, podľa § 328 TZ je trestné prijímanie úplatku, keď dotyčná osoba, ktorá nie je nevyhnutne verejným činiteľom, prijme úplatok, aby konala alebo sa zdržala konania tak, že poruší svoje povinnosti, a podľa § 329 TZ je trestné prijímanie úplatku v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu, nie nevyhnutne spojené s porušením povinností, pričom fakt, že prijímateľ úplatku je verejným činiteľom, je prirážajúcou okolnosťou.

§ 328 a § 329 TZ stanovujú:

§ 328 (Prijímanie úplatku za porušenie povinností)

(1) Kto priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť úplatok, aby konal alebo sa zdržal konania tak, že poruší svoje povinnosti vyplývajúce zo zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až päť rokov.

(2) Odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 závažnejším spôsobom konania.

(3) Odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo veľkom rozsahu.

§ 329 (Prijímanie úplatku)

(1) Kto v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť úplatok, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

(2) Odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 ako verejný činiteľ.

(3) Odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 vo veľkom rozsahu.

Skutková podstata/pojmy trestného činu

“domáci verejný činiteľ“

12. § 328, § 329, § 332 a § 333 TZ sa neobmedzujú na korupciu verejných činiteľov. Ako už bolo uvedené, fakt, že ide o verejného činiteľa, je prirážajúcou okolnosťou pri korupcii v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu v odseku 2 § 329 a § 333. Verejný činiteľ, na ktorého odkazuje § 329 a § 333, je definovaný v § 128 odsek 1 TZ vymenovaním zoznamu funkcií.

§ 128 (Verejný činiteľ)

(1) Verejným činiteľom sa na účely tohto zákona rozumie prezident Slovenskej republiky, poslanec Národnej rady Slovenskej republiky, poslanec Európskeho parlamentu, člen vlády, sudca Ústavného súdu Slovenskej republiky, sudca, prokurátor alebo iná osoba zastávajúca funkciu v orgáne verejnej moci, príslušník ozbrojených síl, osoba v služobnom pomere, starosta, predseda vyššieho územného celku, poslanec orgánu územnej samosprávy, štátny zamestnanec alebo zamestnanec orgánu štátnej správy, územnej samosprávy alebo iného štátneho orgánu, osoba, ktorá vykonáva pôsobnosť v rámci právnickej osoby, ktorej zákon zveruje právomoc rozhodovať v oblasti verejnej správy, notár, súdny exekútor, člen lesnej stráže, vodnej stráže, rybárskej stráže, poľovníckej stráže, stráže prírody alebo osoba, ktorá má oprávnenie člena stráže prírody, ak sa

podieľa na plnení úloh spoločnosti a štátu a používa pritom právomoc, ktorá mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie týchto úloh zverená. Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby trestný čin bol spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou. Verejným činiteľom je aj sudca alebo úradník medzinárodného súdneho orgánu uznaného Slovenskou republikou alebo funkcionár alebo iný zodpovedný pracovník orgánu činného v trestnom konaní iného štátu, orgánu Európskej únie alebo orgánu vytvoreného spoločne členskými štátmi Európskej únie, ak na území Slovenskej republiky vykonáva úkony trestného konania takého štátu alebo orgánu; pre jeho ochranu sa podľa ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby úkony trestného konania vykonával v súlade s medzinárodnou zmluvou alebo so súhlasom orgánov Slovenskej republiky.

13. Slovenské úrady sú toho názoru, že horeuvedená definícia verejného činiteľa zahŕňa všetky pojmy uvedené v Článku 1 odseky a a b Trestnoprávneho dohovoru o korupcii (ETS 173), konkrétne činiteľ, verejný činiteľ, starosta, minister a sudca, ako aj prokurátori a osoby zastávajúce funkcie v súdnom orgáne. Slovenské úrady uvádzajú, že pre aplikáciu ustanovení § 329 a § 333 TZ vo vzťahu k verejným činiteľom je potrebné v zmysle § 128 odsek 1 TZ splniť nasledovné základné podmienky:

- osoba musí patriť do jednej z kategórií vymenovaných verejných činiteľov;
- musí mať zákonom zverenú právomoc rozhodovať v oblasti verejnej správy;
- musí používať právomoc, ktorá mu/jej bola zverená v rámci zodpovednosti za plnenie úloh;
- trestný čin musí byť spáchaný v priamej súvislosti s týmito právomocami.

“prísľub, ponuka alebo poskytnutie” (podplácanie)

14. ‘Prísľub, ponuka alebo poskytnutie’ je transponované v podobe ‘poskytne alebo sľúbi’ v ustanovení o podplácaní (sprevádzanom porušením povinností) v § 332 TZ a v podobe ‘poskytne, ponúkne alebo sľúbi’ v ustanovení o podplácaní v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu v § 333 TZ.

“požiadavka alebo prijatie, prijatie ponuky alebo sľubu” (prijímanie úplatku)

15. ‘Požiadavka alebo prijatie, prijatie ponuky alebo sľubu’ je transponované v podobe ‘príjme, žiada alebo si dá sľúbiť’ v ustanovení o prijímaní úplatku (sprevádzanom porušením povinností) v § 329 TZ a v podobe ‘príjme, žiada alebo si dá sľúbiť’ v ustanovení o podplácaní v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu v § 330 TZ.

“nenáležitá výhoda”

16. Pojem ‘výhoda’ sa v ustanoveniach o korupcii v slovenskom Trestnom zákone nepoužíva, namiesto neho sa používa pojem ‘úplatok’, ktorý je definovaný v § 131 odsek 3: “úplatkom sa na účely tohto zákona rozumie vec alebo iné plnenie majetkovej či nemajetkovej povahy, na ktoré nie je právny nárok”. Vec je definovaná v § 130 odseky 1 a 2:

§ 130 (Vec)

(1) Vecou sa na účely tohto zákona rozumie

a) hnutelná vec alebo nehnuteľná vec, byt alebo nebytový priestor, zvieratá, ak z jednotlivých ustanovení tohto zákona nevyplýva niečo iné,

b) ovládateľná prírodná sila alebo energia, alebo

c) cenný papier bez ohľadu na jeho podobu.

(2) Za vec sa považuje aj nehmotná informácia, dáta výpočtovej techniky alebo obrazový záznam na technickom nosiči.

17. Slovenské úrady uvádzajú, že to zahŕňa všetky druhy darov finančnej a/alebo nefinančnej povahy, platby, iné plnenie majetkovej či nemajetkovej povahy a všetky druhy služieb, na ktoré nie je právny nárok, a že z hľadiska trestnoprocesného je dôležité, prečo dary, platby alebo služba boli verejnému činiteľovi poskytnuté, či sa tak udialo v súvislosti s výkonom jeho/jej úradných povinností, alebo na to boli iné dôvody (napríklad kúpa).
18. Použitie pojmu "úplatok" znamená, že je to niečo "nenáležité". Zdôrazňuje to aj definícia úplatku v zmysle "vec alebo iné plnenie (...), na ktoré nie je právny nárok". Podľa slovenských úradov je irelevantná¹ hodnota úplatku (alebo daru), ktorý bol verejnému činiteľovi poskytnutý, ponúknutý alebo sľúbený, alebo ktorý verejný činiteľ prijal alebo požadoval. Hoci sa doteraz nevyskytli prípady korupcie s úplatkami nepeňažnej povahy, slovenské úrady uvádzajú, že tieto by neboli posudzované inak ako úplatky peňažnej povahy.

"priamo alebo nepriamo"

19. 'Priamo' je transponované použitím rovnakého pojmu vo všetkých ustanoveniach týkajúcich sa poskytnutia aj prijímania úplatku. 'Nepriamo' je riešené použitím pojmu 'cez sprostredkovateľa' vo všetkých horeuvedených ustanoveniach o korupcii v § 328, § 329, § 332 a § 333 TZ. Navyše horeuvedené ustanovenia o podplácaní (§ 332 a § 333) výslovne uvádzajú poskytnutie, ponuku alebo prisľub "úplatku z rovnakých dôvodov tretej strane buď priamo alebo cez sprostredkovateľa".

"pre seba (v anglickej verzii osobitne mužský a ženský rod, pozn. prekl.) alebo pre niekoho iného"

20. 'Pre seba alebo pre niekoho iného' je transponované v oboch ustanoveniach o prijímaní úplatku v § 328 a § 329 TZ použitím výrazu 'pre seba alebo pre inú osobu'. V ustanoveniach o podplácaní nie je podobné znenie, zmieňujú sa však o úplatkoch ponúknutých tretej osobe (pozri odsek 19).

"konať alebo sa zdržať konania pri výkone svojich funkcií"

21. 'Konať alebo sa zdržať konania pri výkone svojich funkcií' je transponované vetou 'aby konal alebo sa zdržal konania' v ustanoveniach o prijímaní úplatku a podplácaní v § 328 a § 332 TZ (korupcia s porušením povinností). Vo vzťahu k § 329 a § 333 TZ o korupcii v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu, pričom prirážajúcou okolnosťou je fakt, že prijímateľ úplatku je verejným činiteľom, slovenské úrady poukazujú na § 128 odsek 1 TZ, ktorý stanovuje:

¹ Na ilustráciu slovenské úrady uviedli dva príklady: v roku 2006 bol verejný činiteľ odsúdený za prijatie peňažného úplatku v hodnote 200,- Sk (približne € 6). V druhom prípade bol policajt odsúdený za prijatie peňažného úplatku v hodnote 400,- Sk (približne € 12) a bol potrestaný odňatím slobody na 3 roky.

“Pre trestnú zodpovednosť a ochranu verejného činiteľa sa podľa jednotlivých ustanovení tohto zákona vyžaduje, aby bol trestný čin spáchaný v súvislosti s jeho právomocou a zodpovednosťou.” Podľa slovenských úradov výkon právomocí verejného činiteľa znamená konať v súlade so zákonom, ak od neho/nej zákon vyžaduje konať, a zdržať sa konania, ak to od neho zákon vyžaduje.

“spáchaný úmyselne”

22. Korupčné prípady sa obmedzujú na tie, ktoré boli spáchané úmyselne. V tomto zmysle § 17 TZ stanovuje: “Pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.” Keďže ustanovenia o korupcii neuvádzajú, že môžu byť zavinené z nedbanlivosti, môžu byť spáchané výlučne úmyselne.

Iné prvky skutkovej podstaty

23. Ako už bolo uvedené, § 329 a § 333 TZ sa obmedzujú na korupčné trestné činy spáchané “v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu”. Slovenské úrady uvádzajú, že sa to vzťahuje na činnosť vykonávanú v spoločnom záujme (neobmedzuje sa to napríklad na verejnú súťaž). V tomto zmysle § 131 odsek 1 TZ stanovuje nasledovnú definíciu.

§ 131

(1) Vecou všeobecného záujmu sa na účely tohto zákona rozumie záujem presahujúci rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, ktorý je dôležitý z hľadiska záujmov spoločnosti.

Sankcie

24. Trest, ktorý možno uložiť za prijímanie úplatku podľa § 328 – t.j. kde nie je určené, či trestný čin spáchal verejný činiteľ alebo nie, a úplatok nemusí byť prijatý v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu, ale musí byť sprevádzaný porušením povinností – je od 2 do 5 rokov odňatia slobody.² Pre porovnanie, trest za prijímanie úplatku v súvislosti s obstarávaním vecí (bez ohľadu na to, či osoba porušila svoje povinnosti) podľa § 329 je 3 až 8 rokov odňatia slobody. Ak bol trestný čin prijímania úplatku spáchaný verejným činiteľom, bude trest zvýšený podľa odseku 2 na 5 až 12 rokov odňatia slobody.³
25. Čo sa týka poskytnutia úplatku, tu možno uložiť trest odňatia slobody do 3 rokov⁴ podľa § 332 TZ (poskytnutie úplatku sprevádzané porušením povinností, ale nie nevyhnutne verejným činiteľom alebo v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu), trest odňatia slobody od 6 mesiacov do 3 rokov⁵ podľa § 333 (poskytnutie úplatku, nie nevyhnutne sprevádzané porušením povinností, ale v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu) alebo trest odňatia slobody od 2 do 5 rokov, ak verejný činiteľ dostal/alebo mu bol ponúknutý úplatok v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu.

² Ak bol trestný čin spáchaný závažnejším spôsobom konania, trest môže byť zvýšený na 3 až 8 rokov odňatia slobody, alebo ak bol spáchaný vo veľkom rozsahu na 7 až 12 rokov odňatia slobody.

³ Alebo ak bol trestný čin spáchaný vo veľkom rozsahu, trest môže byť zvýšený na 10 až 15 rokov odňatia slobody.

⁴ Ak bol trestný čin spáchaný závažnejším spôsobom konania, trest môže byť zvýšený na 1 až 5 rokov odňatia slobody, alebo ak bol spáchaný vo veľkom rozsahu na 4 až 10 rokov odňatia slobody.

⁵ Ak bol trestný čin spáchaný závažnejším spôsobom konania, trest odňatia slobody môže byť zvýšený na 2 až 5 rokov, ak bol spáchaný vo veľkom rozsahu na 5 až 12 rokov.

26. Tresty, ktoré možno uložiť za iné porovnateľné trestné činy, sú od dvoch do piatich rokov odňatia slobody za zneužívanie právomoci verejného činiteľa⁶ (§ 326 TZ), do dvoch rokov za spreneveru (§ 213 TZ), do dvoch rokov za podvod (§ 221 TZ), od jedného do piatich rokov za skrátenie dane. Tieto predstavujú základné sadzby, ktoré je možné zvýšiť v závislosti na prirážajúcich okolnostiach.
27. Popri treste odňatia slobody Trestný zákon ustanovuje niektoré dalšie druhy trestov. Súd môže predovšetkým udeliť pokutu alebo 'peňažný trest' od 5.000 do 10.000.000 slovenských korún (asi €150 až € 300.000) za úmyselné trestné činy, ktorými páchatel získal alebo sa snažil získať majetkový prospech (§ 56 TZ). Po druhé, súd môže nariadiť prepadnutie majetku (§ 58 TZ), ak odsúdil páchatela na trest odňatia slobody na „doživotie alebo nepodmienečný trest odňatia slobody za obzvlášť závažný trestný čin, ktorým páchatel získal alebo sa snažil získať majetkový prospech alebo ktorým spôsobil škodu veľkého rozsahu“. Aj bez splnenia týchto podmienok môže súd uložiť trest prepadnutia majetku, ak odsúdil páchatela, *okrem iného*, za trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti (§ 233) alebo prijímania úplatku podľa § 328 odsek 2 TZ (prijímanie úplatku sprevádzané porušením povinností závažnejším spôsobom konania) alebo podľa § 329 odsek 2 alebo 3 TZ (prijímanie úplatku v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu verejným činiteľom alebo 'vo veľkom rozsahu'), ak bolo dokázané, že páchatel nadobudol svoj majetok alebo jeho časť z nelegálnych príjmov. Trest prepadnutia postihuje celý majetok patriaci odsúdenému. Tretím trestom je podľa § 60 TZ trest prepadnutia veci, ktorá bola použitá (určená) na spáchanie trestného činu alebo ktorú páchatel získal trestným činom (alebo ako odmenu zaň), čo môže byť v korupčných prípadoch použité na prepadnutie prijatého alebo ponúknutého úplatku. Nakoniec § 61 TZ ustanovuje možnosť uložiť 'trest zákazu činnosti' na jeden až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Štatistika/Případy

28. Podľa dostupnej štatistiky bolo v roku 2006 celkovo 159 prípadov, v ktorých bolo trestné stíhanie začaté na základe § 328, § 329, § 332 a § 333. Vo veľkej väčšine prípadov bol uplatnený posledný. Počas tohto obdobia bolo 67 prípadov uzavretých odsúdením.

Korupcia členov národných zastupiteľských orgánov (Článok 4 ETS 173)

29. Aktívna a pasívna korupcia členov národných zastupiteľských orgánov je trestným činom podľa horeuvedených ustanovení o korupcii sprevádzanej porušením povinností v § 328 (prijímanie úplatku) a v § 332 TZ (podplácanie) a podľa ustanovení o korupcii v súvislosti s obstarávaním veci všeobecného záujmu v § 329 (prijímanie úplatku) a v § 333 TZ (podplácanie), pričom prirážajúcou okolnosťou je fakt, že prijímateľ úplatku je verejným činiteľom.
30. Hoci v znení § 328 a § 329 TZ je uvedené 'kto' a v znení § 332 a § 333 TZ 'iná osoba', v definícii verejného činiteľa v § 128 TZ, na ktorú odkazuje druhý odsek § 329 a § 333 TZ, sú členovia národných zastupiteľských orgánov uvedení (konkrétne "poslanci Národnej rady Slovenskej republiky" a „poslanci orgánu územnej samosprávy“, čo zahŕňa aj miestne zastupiteľské orgány). Opis skutkovej podstaty trestného činu je rovnaký, ako bol uvedený vyššie pre trestné činy

⁶ Zneužívanie právomoci verejného činiteľa je opísané nasledovne: "Verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobiť škodu inému alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech,

(a) vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu,

(b) prekročí svoju právomoc, alebo

(c) nesplní povinnosť vyplývajúcu z jeho právomoci alebo z rozhodnutia súdu,

potrestá sa odňatím slobody na dva roky až päť rokov."

Ustanovenie obsahuje aj isté prirážajúce okolnosti a v tom prípade môže byť trest odňatia slobody zvýšený.

aktívnej a pasívnej korupcie domáceho verejného činiteľa. Aby bolo možné použiť ustanovenia § 329 a § 333 TZ týkajúce sa verejného činiteľa na poslancov Národnej rady (a iných národných zastupiteľských orgánov), musia byť splnené základné podmienky uvedené v odseku 13.

31. Čo sa týka korupcie domácich verejných činiteľov, pri prijímaní úplatku členom národného zastupiteľského orgánu je možné uložiť tresty od 5 do 12 odňatia slobody (podľa § 329 odsek 2 o prijímaní úplatku verejným činiteľom v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu) a od 2 do 5 rokov odňatia slobody za podplácanie člena národného zastupiteľského orgánu (podľa § 333 odsek 2 písmeno b). Ďalšími sankciami môžu byť peňažný trest alebo pokuta, trest prepadnutia majetku, trest prepadnutia veci (t.j. úplatku) a 'trest zákazu činnosti'.
32. Celkové údaje za rok 2006 boli uvedené vyššie vo vzťahu k prípadom riešeným podľa § 328, § 329, § 332 a § 333. Odpovede v dotazníku poukazujú na to, že v prípade podplácania členov národných zastupiteľských orgánov bol doteraz vynesенý iba jeden rozsudok.

Korupcia zahraničných verejných činiteľov (Článok 5 ETS 173)

Definícia trestného činu

33. Aktívna a pasívna korupcia zahraničných verejných činiteľov je v slovenskom právnom poriadku trestným činom a riadi sa ustanoveniami odlišnými od tých, ktoré sú uvádzané vyššie v odsekoch 10 a 11.
34. Podplácanie zahraničných verejných činiteľov je trestné podľa § 334 TZ:

§ 334 TZ

(1) Kto priamo alebo cez sprostredkovateľa zahraničnému verejnému činiteľovi alebo inej osobe poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok v súvislosti s výkonom úradných povinností zahraničného verejného činiteľa v úmysle, aby sa získala alebo zachovala neprímeraná výhoda pri realizácii medzinárodného obchodu, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až päť rokov.

(2) Odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo veľkom rozsahu.

35. Slovenské úrady uvádzajú, že podplácanie zahraničných verejných činiteľov je trestné aj podľa § 335 TZ, ktorý ustanovuje:

§ 335 TZ

(1) Kto priamo alebo cez sprostredkovateľa členovi zahraničného parlamentného zhromaždenia, sudcovi alebo úradníkovi medzinárodného súdneho orgánu uznaného Slovenskou republikou alebo zástupcovi, či zamestnancovi medzinárodnej, nadnárodnej, medzivládnej organizácie alebo orgánu, ktorých je Slovenská republika členom alebo s ktorými je Slovenská republika v zmluvnom vzťahu, alebo osobe v obdobnej funkcii poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok v súvislosti s výkonom jeho funkcie, alebo z toho dôvodu poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok inej osobe, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až päť rokov.

(2) Odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin

uvedený v odseku 1 vo veľkom rozsahu.

36. Prijímanie úplatku zahraničnými verejnými činiteľmi je upravené v § 330 TZ:

§ 330 TZ

(1) Kto ako zahraničný verejný činiteľ priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo dá si sľúbiť úplatok v súvislosti s výkonom úradných povinností v úmysle, aby sa získala alebo zachovala neprimeraná výhoda pri realizácii medzinárodného obchodu, potrestá sa odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov.

(2) Odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo veľkom rozsahu.

37. Ďalej je relevantný vo vzťahu k prijímaniu úplatku zahraničnými verejnými činiteľmi aj § 331:

§ 331 CC

(1) Kto ako člen zahraničného parlamentného zhromaždenia, sudca alebo úradník medzinárodného súdneho orgánu uznaného Slovenskou republikou alebo zástupca, či zamestnanec medzinárodnej, nadnárodnej, medzivládnej organizácie alebo orgánu, s ktorým je Slovenská republika v zmluvnom vzťahu, alebo ako osoba v obdobnej funkcii priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť úplatok v súvislosti s výkonom svojej funkcie, potrestá sa odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov.

(2) Odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo veľkom rozsahu.

38. Pojem zahraničný verejný činiteľ je definovaný v §128 odsek 2 TZ⁷:

§ 128, odsek 2

(2) Zahraničným verejným činiteľom sa na účely tohto zákona rozumie osoba, ktorá zastáva funkciu

a) v zákonodarnom orgáne, súdnom orgáne alebo v orgáne verejnej správy cudzieho štátu vrátane hlavy štátu, alebo

b) v právnickej osobe, v ktorej má rozhodujúci vplyv cudzí štát, alebo v medzinárodnej organizácii vytvorenej štátmi alebo inými subjektami medzinárodného práva verejného, ak je s výkonom takej funkcie spojená právomoc pri obstarávaní verejných záležitostí a trestný čin bol spáchaný v súvislosti s touto právomocou.

⁷ Slovenské úrady upozornili GET aj na § 133 ("o cudzej moci a cudzom činiteľovi"), ktorý ustanovuje, že (...) (2) cudzím činiteľom sa na účely tohto zákona rozumie fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá sice nie je orgánom alebo zástupcom cudzieho štátu, ale vzhľadom na svoje politické, hospodárske alebo spoločenské postavenie má významný vplyv vo svojom štáte alebo v medzinárodných vzťahoch.

Skutková podstata/pojmy trestného činu

“prísľub, ponuka alebo poskytnutie” (podplácanie)

39. ‘Prísľub, ponuka alebo poskytnutie’ je transponované v podobe ‘poskytne, sľúbi alebo ponúkne’ v § 334 TZ (a tiež v § 335 TZ).

“požiadavka alebo prijatie, prijatie ponuky alebo sľubu”

40. ‘Požiadavka alebo prijatie, prijatie ponuky alebo sľubu’ je transponované v podobe ‘prijme, žiada alebo dá si sľúbiť’ v § 330 TZ (a v podobe ‘žiada alebo dá si sľúbiť’ v § 331 TZ).

“výhoda”

41. Ako už bolo uvedené, pojem ‘výhoda’ nie je ako taký použitý v ustanoveniach o korupcii v slovenskom Trestnom zákone, namiesto neho sa používa pojem ‘úplatok’, čo znamená, že to bolo ‘nenáležité’; bližšie pozri odseky 16-18 hore.

“priamo alebo nepriamo”

42. ‘Priamo’ je transponované použitím rovnakého pojmu; ‘nepriamo’ je riešené použitím pojmu ‘cez sprostredkovateľa’ v § 330 a v § 334 TZ (pozri aj § 331 a § 335 TZ). Navyše § 335 TZ výslovne uvádza poskytnutie, ponuku alebo prísľub “úplatku z rovnakých dôvodov tretej strane buď priamo alebo cez sprostredkovateľa”.

“pre seba (v anglickej verzii osobitne mužský a ženský rod, pozn. prekl.) alebo pre niekoho iného”

43. Odpovede v dotazníku naznačovali, že výraz ‘pre seba alebo pre niekoho iného’ nie je transponovaný v ustanoveniach o korupcii zahraničného verejného činiteľa v § 330 a v § 334 TZ (ani v § 331 a v § 335 TZ). V skutočnosti tieto ustanovenia obsahujú výrazy “pre seba alebo pre inú osobu (§ 330), “alebo inej osobe” (§ 334), “pre seba alebo pre inú osobu” (§ 331), “alebo poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok inej osobe z toho istého dôvodu (§ 335)⁸.

“konať alebo sa zdržať konania pri výkone svojich funkcií”

44. ‘Konať alebo sa zdržať konania pri výkone svojich funkcií’ je transponované v podobe ‘v súvislosti s výkonom úradných povinností’ v § 330 a v § 334 TZ (a ‘v súvislosti s výkonom svojej/jeho funkcie’ v § 331 a v § 335 TZ). Navyše definícia ‘zahraničného verejného činiteľa’ v § 128 TZ ustanovuje “ak výkon ich funkcie zahŕňa kompetencie rozhodovať vo veciach verejných a trestný čin bol spáchaný v súvislosti s takýmito kompetenciami.”

Iné prvky skutkovej podstaty

45. Ako v predošlom korupčné prípady sa obmedzujú na tie, ktoré boli spáchané úmyselne. Ďalej je potrebné si všimnúť, že uplatnenie § 330 a § 334 TZ je obmedzené na tie trestné činy, ktoré boli spáchané pri realizácii medzinárodného obchodu.

⁸ Čo sa týka § 330 a § 331 TZ, po návšteve sa ukázalo, že tieto prvky chýbali v anglickej verzii týchto ustanovení, ktorú mali hodnotitelia k dispozícii.

Sankcie

46. Podobne ako pri korupcii domácich verejných činiteľov, za korupciu zahraničného verejného činiteľa možno uložiť tresty podľa § 330 a § 334, trest odňatia slobody od 2 do 5 rokov za podplácanie a trest odňatia slobody od 5 do 12 rokov za prijímanie úplatku. (Podobná trestná sadzba je podľa § 331 a § 335). Ak bol trestný čin spáchaný vo veľkom rozsahu, trest možno zvýšiť na 10 až 15 rokov odňatia slobody a na 5 až 12 rokov odňatia slobody podľa jednotlivých paragrafov.

Štatistika/Pripady

47. Slovenské úrady uviedli, že korupcia zahraničných verejných činiteľov bola zavedená do slovenskej legislatívy na základe Dohovoru OECD o boji proti podplácaniu zahraničných verejných činiteľov v medzinárodných obchodných transakciách. Odvtedy Slovensko vyšetralo iba jeden trestný prípad na základe správy nezávislej vyšetrovacej komisie, ktorý sa týkal korupcie spáchanej v rámci programu Ropa za potraviny. V tomto prípade však neboli obžalované žiadne osoby⁹.

Korupcia členov zahraničných zastupiteľských orgánov (Článok 6 ETS 173)

48. Na aktívnu a pasívnu korupciu členov zahraničných zastupiteľských orgánov sa vzťahujú horeuvedené ustanovenia o zahraničných verejných činiteľoch v § 330 a v § 334, definícia ktorých výslovne hovorí o "osobe, ktorá zastáva funkciu v zákonodarnom orgáne (...) cudzieho štátu". Ako už bolo naznačené, uplatňovanie týchto ustanovení sa obmedzuje na realizáciu medzinárodného obchodu. Na aktívnu a pasívnu korupciu členov zahraničných zastupiteľských orgánov sa však vzťahuje aj § 331 a § 335 TZ. Keďže ustanovenia o korupcii zahraničných verejných činiteľov už boli vyššie uvedené, ďalšie odseky sa zamerajú na § 331 a § 335.
49. Prijímanie úplatku členmi zahraničných zastupiteľských orgánov je trestné podľa § 331 TZ:

§ 331 TZ

(1) Kto ako člen zahraničného parlamentného zhromaždenia, sudca alebo úradník medzinárodného súdneho orgánu uznaného Slovenskou republikou alebo zástupca, či zamestnanec medzinárodnej, nadnárodnej, medzivládnej organizácie alebo orgánu, s ktorým je Slovenská republika v zmluvnom vzťahu, alebo ako osoba v obdobnej funkcii priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo si dá sľúbiť úplatok v súvislosti s výkonom svojej funkcie, potrestá sa odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov.

(2) Odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo veľkom rozsahu.

⁹ GET dostal počas návštevy informácie, že podľa štandardných postupov OECD musí byť k absencii obvinenia poskytnuté vysvetlenie, doteraz však nie sú k dispozícii žiadne informácie týkajúce sa týchto prípadov.

50. Podplácanie členov zahraničných zastupiteľských orgánov je trestné podľa § 335 TZ:

§ 335 TZ

1) Kto priamo alebo cez sprostredkovateľa členovi zahraničného parlamentného zhromaždenia, sudcovi alebo úradníkovi medzinárodného súdneho orgánu uznaného Slovenskou republikou alebo zástupcovi, či zamestnancovi medzinárodnej, nadnárodnej, medzivládnej organizácie alebo orgánu, ktorých je Slovenská republika členom alebo s ktorými je Slovenská republika v zmluvnom vzťahu, alebo osobe v obdobnej funkcii poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok v súvislosti s výkonom jeho funkcie, alebo z toho dôvodu poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok inej osobe, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až päť rokov.

(2) Odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 vo veľkom rozsahu.

Skutková podstata/pojmy trestného činu

“prísľub, ponuka alebo poskytnutie”

51. ‘Prísľub, ponuka alebo poskytnutie’ je transponované v podobe ‘poskytne, ponúkne alebo sľúbi’ v § 335 TZ.

“požiadavka alebo prijatie, prijatie ponuky alebo sľubu”

52. ‘Požiadavka alebo prijatie, prijatie ponuky alebo sľubu’ je transponované v podobe ‘prijme, žiada alebo si dá sľúbiť’ v § 331 TZ.

“výhoda”

53. Ako bolo uvedené, pojem ‘úplatok’ sa používa namiesto ‘výhoda’ (bližšie pozri odsek 14 hore).

“priamo alebo nepriamo”

54. Ako predtým ‘priamo’ je transponované použitím presne toho istého pojmu; ‘nepriamo’ je vyjadrené pojmom ‘cez sprostredkovateľa’ v § 331 a § 335 TZ. Navyše § 335 TZ výslovne uvádza poskytnutie, ponuku alebo prísľub “úplatku z rovnakých dôvodov inej osobe priamo alebo cez sprostredkovateľa”.

“pre seba (v anglickej verzii osobitne mužský a ženský rod, pozn. prekl.) alebo pre niekoho iného”

55. ‘Pre seba alebo pre inú osobu’ je transponované v ustanoveniach o korupcii členov zahraničných zastupiteľských orgánov v § 331 TZ (v znení § 335 sa používa „úplatok inej osobe z toho dôvodu“).

“konať alebo sa zdržať konania pri výkone svojich funkcií”

56. ‘Konať alebo sa zdržať konania pri výkone svojich funkcií’ je transponované v podobe ‘v súvislosti s výkonom svojej/jeho funkcie’ v § 331 a § 335 TZ.

Sankcie

57. Podobne ako pri korupcii domácich verejných činiteľov a zahraničných verejných činiteľov, za korupciu členov zahraničných zastupiteľských orgánov možno uložiť tresty podľa § 331 a § 335, trest odňatia slobody od 5 do 12 rokov za prijímanie úplatku a trest odňatia slobody od 2 do 5 rokov za podplácanie. Ako predtým, ak bol trestný čin spáchaný vo veľkom rozsahu, trest možno zvýšiť na 10 až 15 rokov odňatia slobody a na 5 až 12 rokov odňatia slobody podľa jednotlivých paragrafov.

Štatistika/Pripady

58. V Slovenskej republike nebolo ani jedno súdne rozhodnutie, ani žiadne prípady týkajúce sa korupcie členov zahraničných zastupiteľských orgánov.

Korupcia v súkromnom sektore (Články 7 a 8 ETS 173)

59. Aktívna a pasívna korupcia v súkromnom sektore je trestným činom podľa všeobecných ustanovení § 328 a § 332 TZ. Tieto paragrafy už boli vysvetlené vyššie v odsekoch 10 až 27 vo vzťahu ku korupcii domácich verejných činiteľov. Čo sa týka určenia rozsahu páchatel'ov, spojenie 'osoby, ktoré riadia právnické osoby v súkromnom sektore, alebo pracujú pre ne v akomkoľvek postavení', nebolo transponované v horeuvedených ustanoveniach o korupcii, ale je riešené pojmom 'kto (akákoľvek osoba)' v § 328 a v § 332 TZ. Slovenské úrady uviedli, že na základe týchto dvoch ustanovení je možné trestne stíhať akýkoľvek korupčný čin v súkromnom sektore. Uvádzajú tiež, že podľa týchto ustanovení bude stíhaný napríklad aj páchatel', ktorý poskytne úplatok poisťovacej spoločnosti, alebo požaduje od agenta vyhotovenie nepravdivej likvidačnej správy s cieľom zvýšiť sumu pri poisťnej udalosti. Ustanovenia § 328 a § 332 TZ navyše obsahujú znenie "aby konal alebo sa zdržal konania tak, že poruší svoje povinnosti vyplývajúce zo zamestnania, povolania, postavenia alebo funkcie". GET bol ďalej informovaný, že keďže korupcia v súkromnom sektore je kriminalizovaná podľa rovnakých ustanovení ako korupcia vo verejnom sektore, bolo by ťažké v štatistikách o súdnych prípadoch rozlíšiť korupciu v súkromnom a verejnom sektore.

Korupcia úradníkov medzinárodných organizácií (Článok 9 ETS 173)

60. Na aktívnu a pasívnu korupciu úradníkov medzinárodných organizácií sa vzťahujú horeuvedené ustanovenia o korupcii zahraničných verejných činiteľov pri realizácii medzinárodného obchodu (pozri odseky 33-47 hore) v § 330 a § 334 TZ a horeuvedené ustanovenia § 331 a § 335 TZ (pozri čo sa týka, *okrem iných*, členov zahraničných zastupiteľských orgánov v odsekoch 48-58 hore). Ustanovenia o korupcii zahraničných verejných činiteľov pri realizácii medzinárodného obchodu odkazujú na definíciu zahraničných verejných činiteľov v § 128 TZ, ktorá uvádza, že – okrem činiteľov, ktorí zastávajú funkciu v cudzej krajine – zahraničnými verejnými činiteľmi sa tiež myslí "akákoľvek osoba, ktorá zastáva funkciu (...) v medzinárodnej organizácii vytvorenej štátmi alebo inými subjektami medzinárodného práva verejného, ak je s výkonom takej funkcie spojená právomoc pri obstarávaní verejných záležitostí a trestný čin bol spáchaný v súvislosti s touto právomocou". Navyše horeuvedené § 331 a § 335 TZ, ktoré už boli vysvetlené v odsekoch o korupcii členov zahraničných zastupiteľských orgánov, uvádzajú výslovne "zástupca, či zamestnanec medzinárodnej, nadnárodnej, medzivládnej organizácie alebo orgánu, ktorých je Slovenská republika členom alebo s ktorými je Slovenská republika v zmluvnom vzťahu, alebo (...) osoba v obdobnej funkcii". Skutková podstata trestného činu korupcie úradníkov medzinárodných organizácií je implementovaná rovnako, ako to bolo vysvetlené hore pri korupcii

zahraničných verejných činiteľov pri realizácii medzinárodného obchodu a pri korupcii, *okrem iných*, členov zahraničných zastupiteľských orgánov.

61. Sankcie uvedené pri korupcii zahraničných verejných činiteľov pri realizácii medzinárodného obchodu a pri korupcii, *okrem iných*, členov zahraničných zastupiteľských orgánov platia tiež vo vzťahu k úradníkom medzinárodných organizácií.
62. Žiadne prípady týkajúce sa korupcie úradníkov medzinárodných organizácií sa (doteraz) nevyskytli.

Korupcia členov medzinárodných parlamentných zhromaždení (Článok 10 ETS 173)

63. Ako predtým (pozri odsek 60 hore), na aktívnu a pasívnu korupciu členov medzinárodných parlamentných zhromaždení sa vzťahujú horeuvedené ustanovenia o korupcii zahraničných verejných činiteľov pri realizácii medzinárodného obchodu (pozri odseky 33-47 hore) v § 330 a v § 334 TZ a horeuvedené ustanovenia § 331 a § 335 TZ (pozri čo sa týka, *okrem iných*, členov zahraničných zastupiteľských orgánov v odsekoch 48-58 hore). Ustanovenia o korupcii zahraničných verejných činiteľov pri realizácii medzinárodného obchodu odkazujú na definíciu zahraničných verejných činiteľov v § 128 TZ, ktorá uvádza, že – okrem činiteľov, ktorí zastávajú funkciu v cudzej krajine – zahraničnými verejnými činiteľmi sa tiež myslí “akákoľvek osoba, ktorá zastáva funkciu (...) v medzinárodnej organizácii vytvorenej štátmi alebo inými subjektami medzinárodného práva verejného, ak je s výkonom takej funkcie spojená právomoc pri obstarávaní verejných záležitostí a trestný čin bol spáchaný v súvislosti s touto právomocou”, čo má tiež zahŕňať členov medzinárodných parlamentných zhromaždení. Navyše horeuvedené § 331 a § 335 TZ hovoria o „členovi zahraničného parlamentného zhromaždenia“, (...) “zástupcovi, či zamestnancovi medzinárodnej, nadnárodnej, medzivládnej organizácie alebo orgánu, ktorých je Slovenská republika členom alebo s ktorými je Slovenská republika v zmluvnom vzťahu, alebo (...) osoba v obdobnej funkcii”. Skutková podstata trestného činu korupcie členov medzinárodných parlamentných zhromaždení je implementovaná rovnako, ako to bolo vysvetlené hore pri korupcii zahraničných verejných činiteľov pri realizácii medzinárodného obchodu a pri korupcii, *okrem iných*, členov zahraničných zastupiteľských orgánov.
64. Sankcie uvedené pri korupcii zahraničných verejných činiteľov pri realizácii medzinárodného obchodu a pri korupcii, *okrem iných*, členov zahraničných zastupiteľských orgánov platia tiež vo vzťahu k členom medzinárodných parlamentných zhromaždení.
65. Žiadne prípady týkajúce sa korupcie členov medzinárodných parlamentných zhromaždení sa (doteraz) nevyskytli.

Korupcia sudcov a úradníkov medzinárodných súdov (Článok 11 ETS 173)

66. Na aktívnu a pasívnu korupciu sudcov a úradníkov medzinárodných súdov sa vzťahujú horeuvedené ustanovenia o korupcii zahraničných verejných činiteľov pri realizácii medzinárodného obchodu (pozri odseky 33-47 hore) v § 330 a § 334 TZ a horeuvedené ustanovenia § 331 a § 335 TZ (pozri týkajúce sa, *okrem iných*, členov zahraničných zastupiteľských orgánov v bodoch 48-58 hore). Ustanovenia o korupcii zahraničných verejných činiteľov pri realizácii medzinárodného obchodu odkazujú na definíciu zahraničných verejných činiteľov v § 128 TZ, ktorá uvádza, že – okrem činiteľov, ktorí zastávajú funkciu v cudzej krajine – zahraničným verejným činiteľom sa tiež myslí “akákoľvek osoba, ktorá zastáva funkciu (...) v medzinárodnej organizácii vytvorenej štátmi alebo inými subjektami medzinárodného práva

verejného, ak je s výkonom takej funkcie spojená právomoc pri obstarávaní verejných záležitostí a trestný čin bol spáchaný v súvislosti s touto právomocou”. Navyše horeuvedené § 331 a § 335 TZ hovoria o “zástupcovi, či zamestnancovi medzinárodnej, nadnárodnej, medzivládnej organizácie alebo orgánu, ktorých je Slovenská republika členom alebo s ktorými je Slovenská republika v zmluvnom vzťahu, alebo (...) osoba v obdobnej funkcii”. Skutková podstata trestného činu korupcie sudcov a úradníkov medzinárodných súdov je implementovaná rovnako, ako to bolo vysvetlené hore pri korupcii zahraničných verejných činiteľov pri realizácii medzinárodného obchodu a pri korupcii (*okrem iných*) členov zahraničných zastupiteľských orgánov.

67. Sankcie uvedené pri korupcii zahraničných verejných činiteľov pri realizácii medzinárodného obchodu a pri korupcii, *okrem iných*, členov zahraničných zastupiteľských orgánov platia tiež vo vzťahu k sudcom a úradníkom medzinárodných súdov.
68. V Slovenskej republike sa (doteraz) nevyskytli žiadne prípady týkajúce sa korupcie sudcov a/alebo úradníkov medzinárodných súdov.

Nepriama korupcia (Článok 12 ETS 173)

69. Nepriama korupcia je trestná podľa § 336 TZ (o “nepriamej korupcii”):

§ 336 TZ

(1) Kto priamo alebo cez sprostredkovateľa pre seba alebo pre inú osobu prijme, žiada alebo dá si sľúbiť úplatok za to, že bude svojím vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby uvedenej v § 328, § 329, § 330 alebo § 331, alebo za to, že tak už urobil, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky

(2) Kto priamo alebo cez sprostredkovateľa inému poskytne alebo sľúbi úplatok za to, že bude svojím vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osoby uvedenej v § 332 alebo § 333, alebo za to, že tak už urobil, alebo z tohto dôvodu poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok inej osobe, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Skutková podstata/pojmy trestného činu

“uvádza alebo potvrdí, že je schopný uplatniť nenáležitý vplyv na rozhodovanie [verejných činiteľov]”

70. Ustanovenie ‘*uvádza alebo potvrdí, že je schopný uplatniť nenáležitý vplyv na rozhodovanie [verejných činiteľov]*’ je transponované v § 336 TZ použitím slov “prijme, žiada alebo dá si sľúbiť úplatok za to, že bude svojím vplyvom pôsobiť na výkon právomoci osôb”. Slovenské úrady však uvádzajú, že v praxi je pre trestné stíhanie dôležité, či osoba, ktorá prijme, žiada alebo dá si sľúbiť úplatok za to, že využije alebo využila svoj vplyv, je skutočne schopná uplatniť nenáležitý vplyv na rozhodovací proces činiteľa. Ak nie, takáto osoba bude trestne stíhaná za iný trestný čin (akým je podvod).

“prísľub, ponuka alebo poskytnutie”; “požiadavka alebo prijatie, prijatie ponuky alebo sľubu”

71. ‘Prísľub, ponuka alebo poskytnutie’ je transponované v § 336 odsek 2 použitím slov “poskytne alebo sľúbi”. ‘Požiadavka alebo prijatie, prijatie ponuky alebo sľubu’ je transponované použitím slov “prijme, žiada alebo dá si sľúbiť”.

“výhoda”

72. Ako už bolo uvedené (pozri odseky 16-18 hore), nie je použitý pojem ‘výhoda’. Namiesto neho ustanovenie o nepriamej korupcii používa pojem “úplatok”, ktorý podľa slovenských úradov zahŕňa všetky druhy darov peňažnej a/alebo nepeňažnej povahy, platby, iné plnenie majetkovej či nemajetkovej povahy a všetky druhy služieb, na ktoré nie je právny nárok.

“priamo alebo nepriamo”

73. Výraz je transponovaný – podobne ako pri ustanoveniach o korupcii – slovami “priamo alebo cez sprostredkovateľa”. Ustanovenie o nepriamej korupcii uvádza aj poskytnutie, ponuku alebo príslub úplatku inej osobe.

“pre seba (v anglickej verzii osobitne mužský a ženský rod, pozn. prekl.) alebo pre niekoho iného”

74. Odpovede v dotazníku naznačovali, že výraz nie je transponovaný v ustanovení o nepriamej korupcii. Po hodnotiacej návšteve slovenské úrady poskytli opravený anglický preklad § 336 TZ, ktorý používa spojenie “pre seba alebo pre inú osobu” v odseku 1 (navyššie k odseku 2, ktorý už obsahuje spojenie “alebo z tohto dôvodu poskytne, ponúkne alebo sľúbi úplatok inej osobe”)

Iné prvky skutkovej podstaty

75. Slovenské úrady uvádzajú, že pre aplikáciu právnych ustanovení o nepriamej korupcii nie je relevantné, či vplyv bol skutočne vyvíjaný, alebo či viedol k zamýšľanému výsledku. Hoci toto nie je právna podmienka trestného stíhania za nepriamu korupciu, v praxi je dôležité dokázať zámer páchatela použiť svoj vplyv. Ako bolo uvedené hore, osoba, ktorá prijme úplatok alebo si úplatok dá sľúbiť, musí byť reálne schopná vyvinúť nenáležitý vplyv.

Sankcie

76. Za aktívnu nepriamu korupciu je možné uložiť trest odňatia slobody do 2 rokov; za pasívnu nepriamu korupciu trest odňatia slobody do 3 rokov. V prípade potreby je možné uložiť aj ďalšie sankcie (pozri odsek 25 hore).

Štatistika/Případy

77. Podľa štatistiky, ktorú mal GET k dispozícii, 6 trestných stíhaní sa vyskytlo v roku 2005 a 1 prípad odsúdenia v roku 2004.

Korupcia domácich arbitrov (Článok 1 odseky 1 a 2, Článok 2 a 3 ETS 191)

78. Slovenské úrady tvrdia, že na aktívnu a pasívnu korupciu domácich arbitrov sa vzťahujú ustanovenia o korupcii v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu v § 329 a v § 333 TZ (pozri odseky 10-27 hore). Rovnako tvrdia, že domáci arbitri sú považovaní za (domácich) verejných činiteľov v zmysle § 128 odsek 1 Trestného zákona, ktorý poskytuje vyčerpávajúci zoznam funkcií, ktoré spadajú pod definíciu verejných činiteľov (pozri však aj odsek 109).
79. Ostatné prvky skutkovej podstaty tohto trestného činu sú transponované tak, ako už bolo uvedené v odsekoch o korupcii domácich verejných činiteľov (pozri odseky 10-27 hore). Sankcie,

ktoré možno uložiť za korupciu domácich arbitrov, sú rovnaké ako v prípade korupcie domácich verejných činiteľov.

80. Doteraz neboli žiadne súdne prípady týkajúce sa korupcie domácich arbitrov.

Korupcia zahraničných arbitrov (Článok 4 ETS 191)

81. Slovenské úrady uvádzajú, že na aktívnu a pasívnu korupciu zahraničných arbitrov sa vzťahujú (pozri však aj odsek 109) ustanovenia o korupcii zahraničných verejných činiteľov pri realizácii medzinárodného obchodu (§ 330 a § 334 TZ, pozri odseky 33-47 hore) a ustanovenia o korupcii podľa § 331 a § 335 TZ (t.j. korupcia, *okrem iných*, členov zahraničných parlamentných zhromaždení, úradníkov medzinárodných súdov, pozri odseky 48-58 hore). Zahraniční arbitri sú považovaní za zahraničných verejných činiteľov v zmysle § 128 odsek 2 TZ pre potreby uplatňovania ustanovení o korupcii zahraničných verejných činiteľov pri realizácii medzinárodného obchodu podľa § 330 a § 334 TZ. Ako už bolo uvedené, v § 128 odsek 2 TZ sa uvádza:

§ 128 odsek 2

(2) Zahraničným verejným činiteľom sa na účely tohto zákona rozumie osoba, ktorá zastáva funkciu

a) v zákonodarnom orgáne, súdnom orgáne alebo v orgáne verejnej správy cudzieho štátu vrátane hlavy štátu, alebo

b) v právnickej osobe, v ktorej má rozhodujúci vplyv cudzí štát, alebo v medzinárodnej organizácii vytvorenej štátni alebo inými subjektami medzinárodného práva verejného, ak je s výkonom takej funkcie spojená právomoc pri obstarávaní verejných záležitostí a trestný čin bol spáchaný v súvislosti s touto právomocou.

82. Slovenské úrady uvádzajú, že ustanovenia § 331 a § 335 TZ o korupcii, *okrem iných*, členov zahraničných parlamentných zhromaždení, úradníkov medzinárodných súdov sa považujú tiež za ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na korupciu zahraničných arbitrov. Korupcia zahraničných arbitrov bude trestne stíhaná ako korupcia zahraničných verejných činiteľov pri realizácii medzinárodného obchodu, ak cieľom trestného činu bolo získanie alebo zachovanie medzinárodného obchodu. Bude trestne stíhaná podľa § 331 alebo § 335 TZ o korupcii, *okrem iných*, členov zahraničných parlamentných zhromaždení, úradníkov medzinárodných súdov a iných, ak zahraničný arbirer je členom medzinárodnej organizácie. Ostatné prvky skutkovej podstaty trestného činu už boli vysvetlené hore v odsekoch o korupcii zahraničných verejných činiteľov pri realizácii medzinárodného obchodu a tých o korupcii, *okrem iných*, členov zahraničných parlamentných zhromaždení, úradníkov medzinárodných súdov a iných (pozri však aj odsek 109).

83. Sankcie, ktoré možno uložiť za korupciu zahraničných arbitrov, sú rovnaké ako v prípade korupcie zahraničných verejných činiteľov a/alebo členov zahraničných parlamentných zhromaždení.

84. V Slovenskej republike doteraz neboli žiadne súdne prípady týkajúce sa korupcie zahraničných arbitrov.

Korupcia domácich porotcov (Článok 1 odsek 3 a Článok 5 ETS 191)

85. Slovenské úrady tvrdia, že na aktívnu a pasívnu korupciu domácich porotcov sa vzťahujú (pozri však aj odsek 109) ustanovenia o korupcii v súvislosti s obstarávaním vecí všeobecného záujmu v § 329 a § 333 TZ, ako aj ustanovenia o korupcii v súvislosti s porušením povinností v § 328 a § 332 TZ (pozri odseky 10-27 hore). Slovenské úrady ďalej uvádzajú, že domáci porotcovia sú tiež považovaní za verejných činiteľov v zmysle § 128 odsek 1 Trestného zákona (pozri odsek 12 hore pre vyčerpávajúci zoznam funkcií, ktoré spadajú pod definíciu verejných činiteľov podľa § 128 odsek 1). Ostatné prvky skutkovej podstaty trestného činu sú transponované tak, ako je to opísané hore v odsekoch venovaných korupcii domácich verejných činiteľov.
86. Sankcie, ktoré možno uložiť za korupciu domácich porotcov, sú rovnaké ako v prípade korupcie domácich verejných činiteľov.
87. Doteraz neboli žiadne súdne prípady týkajúce sa korupcie domácich porotcov.

Korupcia zahraničných porotcov (Článok 6 ETS 191)

88. Slovenské úrady neuplatnili žiadne vyhlásenia alebo výhrady k Článku 6 Dodatočného protokolu k Trestnoprávnemu dohovoru o korupcii. Slovenské úrady uvádzajú, že na aktívnu a pasívnu korupciu zahraničných porotcov sa vzťahujú (pozri však aj odsek 109) ustanovenia o korupcii zahraničných verejných činiteľov pri realizácii medzinárodného obchodu (§ 330 a § 334 TZ, pozri odseky 33-47 hore) a ustanovenia o korupcii, *okrem iných*, členov zahraničných parlamentných zhromaždení, úradníkov medzinárodných súdov a iných (§ 331 a § 335 TZ, pozri odseky 48-58 hore). Zahraniční porotcovia sú považovaní za zahraničných verejných činiteľov v zmysle § 128 odsek 2 TZ pre potreby aplikácie ustanovení o korupcii zahraničných verejných činiteľov pri realizácii medzinárodného obchodu podľa § 330 a § 334 TZ. Ustanovenia o korupcii, *okrem iných*, členov zahraničných parlamentných zhromaždení, úradníkov medzinárodných súdov a iných v § 331 a § 335 TZ sa tiež považujú za ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na korupciu zahraničných porotcov. Sankcie tu uvedené sa vzťahujú aj na zahraničných porotcov. Ostatné prvky skutkovej podstaty trestného činu sú transponované tak, ako je to opísané vyššie v odsekoch o korupcii zahraničných verejných činiteľov pri realizácii medzinárodného obchodu a tých, ktoré sa týkajú korupcie, *okrem iných*, členov zahraničných parlamentných zhromaždení, úradníkov medzinárodných súdov.
89. Sankcie, ktoré možno uložiť za korupciu zahraničných porotcov, sú rovnaké ako v prípade korupcie zahraničných verejných činiteľov a/alebo členov zahraničných parlamentných zhromaždení.
90. Doteraz neboli žiadne súdne prípady týkajúce sa korupcie zahraničných porotcov.

Iné otázky

Spoluúčasť

91. Spoluúčasť a napomáhanie pri páchaní všetkých horeuvedených trestných činov sú trestné podľa § 21 TZ.

§ 21

Účastník na dokonanom trestnom čine alebo na jeho pokuse je ten, kto úmyselne

- a) zosnoval alebo riadil spáchanie trestného činu (organizátor);*
- b) naviedol iného na spáchanie trestného činu (návodca);*
- c) požiadal iného, aby spáchal trestný čin (objednávateľ), alebo*
- d) poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, najmä zadovážením prostriedkov, odstránením prekážok, radou, utvrdzovaním v predsavzatí, sľubom pomôcť po trestnom čine (pomocník).*

(2) Na trestnú zodpovednosť účastníka sa použijú ustanovenia o trestnej zodpovednosti páchatela, ak tento zákon neustanovuje inak. "

Pôsobnosť

92. V zmysle § 3 TZ Slovensko stanovilo pôsobnosť pre všetky trestné činy korupcie a nepriamej korupcie spáchané (celkom alebo sčasti) na jej území (územná pôsobnosť):

§ 3

(1) Podľa tohto zákona sa posudzuje trestnosť činu, ktorý bol spáchaný na území Slovenskej republiky.

- (2) Trestný čin sa považuje za spáchaný na území Slovenskej republiky, aj keď sa páchatel*
- a) dopustil konania aspoň sčasti na jej území, ak porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného týmto zákonom nastalo alebo malo nastať celkom alebo sčasti mimo jej územia, alebo*
 - b) dopustil konania mimo územia Slovenskej republiky, ak tu malo nastať porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného týmto zákonom alebo ak tu mal nastať aspoň sčasti taký následok.*

93. § 4, § 5 a § 6 TZ stanovujú pôsobnosť Slovenska podľa štátnej príslušnosti páchatela a § 7 - všeobecnejšie – ak to ustanovuje medzinárodná zmluva, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená :

§ 4

Podľa tohto zákona sa posudzuje aj trestnosť činu, ktorý mimo územia Slovenskej republiky spáchal občan Slovenskej republiky alebo cudzinec, ktorý má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt.

§ 5

Podľa tohto zákona sa posudzuje aj trestnosť obzvlášť závažného zločinu, ak bol čin spáchaný mimo územia Slovenskej republiky proti občanovi Slovenskej republiky a v mieste činu je čin

restný alebo ak miesto činu nepodlieha žiadnej restnej právomoci.

§ 6

(1) Podľa tohto zákona sa posudzuje restnosť činu spáchaného mimo územia Slovenskej republiky cudzincom, ktorý nemá na území Slovenskej republiky trvalý pobyt, aj vtedy, ak

- a) čin je restný aj podľa zákona účinného na území, kde bol spáchaný,*
- b) páchatel bol zadržaný alebo zatknutý na území Slovenskej republiky a*
- c) nebol vydaný na restné stíhanie cudziemu štátu.*

(2) Páchatelovi uvedenému v odseku 1 však nemožno uložiť restt prísnejší, než ustanovuje zákon štátu, na ktorého území bol restný čin spáchaný.

§ 7 Pôsobnosť podľa medzinárodných zmlúv

(1) Restnosť činu sa posudzuje podľa tohto zákona aj vtedy, ak to ustanovuje medzinárodná zmluva, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ktorou je Slovenská republika viazaná.

(2) Ustanovenia § 3 až 6 sa nepoužijú, ak to nepripúšťa medzinárodná zmluva, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ktorou je Slovenská republika viazaná.

94. Slovensko má pôsobnosť pre restné činy spáchané mimo územia krajiny:
- občanom Slovenskej republiky a cudzincom, ktorý má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt (§ 4);
 - proti občanovi Slovenskej republiky, ak čin je obzvlášť závažným zločinom (restt odňatia slobody najmenej 8 rokov – § 11 TZ) a ak je v mieste činu restný (§ 5);
 - cudzincom, ktorý nemá na území Slovenskej republiky trvalý pobyt, ak bol páchatel zadržaný alebo zatknutý na území Slovenskej republiky a nebol vydaný na restné stíhanie cudziemu štátu, a čin je restný aj podľa zákona účinného na území, kde bol spáchaný (§ 6).

Premlčacia doba

95. Premlčacia doba je stanovená na základe výšky resttu: 5 rokov, ak ide o prečin, za ktorý restný zákon dovoľuje uložiť restt odňatia slobody s hornou hranicou restnej sadzby do 3 rokov, 10 rokov, ak je horná hranica restnej sadzby viac ako tri roky. Začína plynúť odo dňa spáchania restného činu a končí sa do začatím restného stíhania. Do premlčacej doby sa nezapočítava nasledovné: doba, po ktorú nebolo možné páchatela postaviť pred súd pre zákonnú prekážku, doba, po ktorú sa páchatel zdržiaval v cudzine s úmyslom vyhnúť sa restnému stíhaniu, skúšobná doba podmieneného zastavenia restného stíhania, doba, po ktorú bolo dočasne odložené vznesenie obvinenia alebo doba, po ktorú bolo prerušené restné stíhanie.

Obhajoba

96. Osoba, ktorá spáchala restný čin podplácania (podľa § 332, § 333, § 334 alebo § 335 TZ) alebo aktívnej nepriamej korupcie (§ 336 TZ), môže využiť inštitút 'účinnnej ľútosti'. V tomto zmysle § 86 odsek f TZ uvádza:

§ 86, odsek f

“Trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy ak ide o trestný čin (...)

(f)) podplácania podľa § 332, § 333, § 334 alebo § 335 a nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 2, ak páchatel úplatok poskytol alebo sľúbil len preto, že bol o to požiadaný, a urobil o tom dobrovoľne bez odkladu oznámenie orgánu činnému v trestnom konaní alebo Policajnému zboru; vojak môže toto oznámenie urobiť aj svojmu nadriadenému alebo služobnému orgánu a osoba vo výkone trestu odňatia slobody alebo vo výkone väzby aj príslušníkovi Zboru väzenskej a justičnej stráže.“

97. Slovenské úrady uvádzajú, že táto obhajoba je možná iba vtedy, ak (1) úplatok bol požadovaný, (2) páchatel dobrovoľne urobil o trestnom čine oznámenie orgánom činným v trestnom konaní a (3) toto oznámenie urobil bezodkladne. Iba ak sú všetky tieto tri podmienky splnené, môže vyšetrovateľ navrhnúť, aby páchatel nebol trestne zodpovedný. Tento návrh má byť písomne zaslaný prokurátorovi na posúdenie a udelenie súhlasu. Trestné konanie nezačne po tom, čo sa rozhodnutie stane právoplatným; ak trestný proces už začal, bude zastavený. Trest prepadnutia úplatku sa uloží podľa § 60 TZ (prepadnutie ako druh trestu), ale v prípadoch, ako sú tieto, kde páchatel nie je ani trestne stíhaný, ani odsúdený, uplatní sa § 83 (zhabanie veci ako ochranné opatrenie). Môže si však nárokovať vrátenie úplatku/príjmov z trestnej činnosti v samostatnom konaní.
98. Navyše slovenské úrady uviedli, že § 30 odsek 3 TZ tiež výslovne ustanovuje sprostrenie trestnej zodpovednosti za rôzne korupčné trestné činy, ak tieto sú súčasťou tajného vyšetrovania (kontrolovaná alebo simulovaná korupcia, atď.).

III. ANALÝZA

99. Ako GET vyrozumel, po nadobudnutí účinnosti nového Trestného zákona (TZ) dňa 1. januára 2006, bola novelizácia zásadných ustanovení o korupčných (a iných) trestných činoch odložená, aby sa ponechalo viac času na širšiu konzultáciu a dôkladné zváženie vyžadovaných zmien. Začiatkom roku 2008 je teda plánované schválenie nových ustanovení, pri koncipovaní ktorých by mali byť údajne zohľadnené názory akademickej obce a ľudí z praxe. Informácie poskytnuté po návšteve naznačujú, že návrh novely Trestného zákona sa v súčasnosti pripravuje.
100. Podľa účastníkov diskusií počas návštevy sú slovenské úrady úspešné v trestnom stíhaní korupčných trestných činov iba v poslednom čase, hoci prvé zásadné antikorupčné opatrenia pochádzajú z roku 1999. Pozitívne výsledky v zmysle odsúdení sa objavili predovšetkým vďaka využívaniu špeciálnych vyšetrovacích techník, predovšetkým vďaka predstieraným trestným činom (kontrolované dodávky v kontexte korupcie) a vďaka systému účinnej ľútosti (obe predpokladajú, že jedna zo strán sa odmietla zúčastniť na páchaní trestného činu a spolupracovala s úradmi).
101. Počas návštevy bolo opakovane zdôrazňované, že existencia siete špecializovaných inštitúcií a výkonných pracovníkov v polícii, na prokuratúre a v súdnictve (ktoré podliehajú zvláštnym monitorovacím opatreniam) výrazne znížili 'úniky' na rôznych úrovniach trestného konania (tieto 'úniky' sa vyskytovali hlavne v čase, keď boli korupčné prípady riešené úradmi na miestnej úrovni, kde boli spáchané). GET vzal so záujmom na vedomie existenciu Špeciálneho súdu pre korupciu a iné závažné trestné činy, čo zjavne viedlo k zvýšeniu počtu riešených prípadov a väčšej harmonizácii v prístupe k riešeniu korupčných prípadov. Hoci bolo úspešne vyriešené značné množstvo prípadov, GET dostal informáciu, že vo všeobecnosti iba okolo 10%

korupčných prípadov ohlásených na polícii alebo v podozrení polície bolo nakoniec vyšetrovatelmi dokázaných (zhromaždené dostatočné dôkazy) a úspešne trestne stíhaných.

102. Vo vzťahu k právnemu rámcu pre kriminalizáciu korupcie GET zistil, že ustanovenia podľa ktorých je korupcia trestná, sú v relatívne veľkej miere v súlade s Trestnoprávnym dohovorom o korupcii (ETS 173) a vykazujú sériu nedostatkov vo vzťahu k Dodatkovému protokolu (ETS 191). Keďže neexistujú súdne rozhodnutia vo vzťahu k niektorým typom trestných činov (napr. korupcia, v ktorej sú zainteresovaní zahraniční verejní činitelia alebo činitelia medzinárodných organizácií, nepriama korupcia, arbitri a porotcovia), nasledovná analýza vychádza hlavne z detailného posúdenia slovenskej legislatívy.
103. Definícia pojmu “verejný činiteľ” uvádzaná v § 128 odsek 1 TZ vychádza z dlhého a presne vymedzeného zoznamu funkcií, ale zahŕňa aj medzinárodných a zahraničných činiteľov, ktorí sú samostatne uvedení v odseku 2. GET podotkol, že by to mohlo viesť k nekonzistentnosti medzi odsekmi 1 a 2 § 128 TZ, keďže takto sú zahraniční verejní činitelia uvádzaní v rôznych zneniach. Na základe uvedeného sa zdá, že rozsah pojmu verejných činiteľov podľa oboch odsekov 1 a 2 § 128 TZ je v zásade dostatočne široký a je v súlade s Článkom 1 odsek a. Dohovoru.
104. Zatiaľ čo znenie týkajúce sa pasívnej stránky korupcie - prijatie, požadovanie, akceptovanie (nenáležitej výhody/úplatku) – je vo všeobecnosti v súlade v Dohovorom, právne ustanovenie týkajúce sa aktívnej stránky neobsahuje zrkadlovo tri súčasti, konkrétne “ponuku” (nenáležitej výhody/úplatku) podľa § 332 odsek 1 TZ, ktorý hovorí o podplácaní vo verejnom aj súkromnom sektore. Všetky ostatné trestné činy podplácania obsahujú tieto tri prvky. Niektorí ľudia z praxe naznačili, že toto vynechanie by mohlo byť chybou zákonodarcov. Iní účastníci diskusie naznačili, že by to mohlo byť zámerné, ale nevedeli o možných dôvodoch. Nakoniec, niektorí praktici boli toho názoru, že nejde o žiadnu medzeru a “ponuka” je obsiahnutá v pojmoch “poskytnutie” a “prísľub”. GET by rád zdôraznil, že v záujme dôslednosti a zrozumiteľnosti je dôležité, aby všetky trestné činy podplácania obsahovali rovnaké základné prvky. Navyše “ponuka” je obzvlášť dôležitý prvok v tom, že sa vzťahuje na úplatky, ktoré sú ponúknuté (ale neprijaté), a často vedie k skutočnému “poskytnutiu” alebo “prísľubu” nenáležitej výhody (napr. vo vzťahu k situáciám, v ktorých potenciálni páchatelia “testujú” svoje protiažsky). Preto GET odporúča **zaviesť pojem “ponuka” (nenáležitej výhody) do § 332 Trestného zákona.**
105. § 328 TZ (prijímanie úplatku s porušením povinností) a § 332 TZ (podplácanie za porušenie povinností) sú kombináciou rôznych požiadaviek Dohovoru (ETS 173): oba majú za cieľ implementovať ustanovenia o korupcii vo verejnom sektore (Články 2 a 3 Dohovoru), ale oba predpokladajú porušenie povinností (čo sa vyskytuje len v Článkoch 7 a 8 Dohovoru o korupcii v súkromnom sektore). Hoci slovenské úrady po návšteve zdôraznili, že v zásade všetci zamestnanci vo verejnom aj v súkromnom sektore musia striktno dodržiavať povinnosti, ktoré sú súčasťou ich pracovnej zmluvy alebo etických pravidiel a ktoré by v prípade korupcie boli automaticky porušené (preto všetky prípady spadajú štandardne pod tieto ustanovenia), diskusie počas návštevy však ukázali, že v tejto otázke nie je jednotný názor; je teda ťažké spoliehať sa na tento teoretický predpoklad. Navyše GET si tiež všimol, že pri absencii porušenia povinností, § 329 TZ (prijímanie úplatku) a § 333 TZ (podplácanie) platí iba v súvislosti “s obstarávaním vecí všeobecného záujmu”. GET dostal informáciu, že tieto trestné činy boli prebrané z predošlej komunistickej legislatívy a pojem obstarávanie mal byť chápaný široko (t.j. činnosť vykonávaná vo verejnom záujme) a nebol obmedzený na postupy uplatňované pri verejnom obstarávaní, ako tomu naznačuje znenie¹⁰. Vysvetlenia podané počas návštevy naznačili, že v mnohých situáciách

¹⁰ § 131 TZ definuje *vec všeobecného záujmu* “ako záujem presahujúci rámec individuálnych práv a záujmov jednotlivca, ktorý je dôležitý z hľadiska spoločnosti”.

sa skutočne vyskytuje jedno zo spomínaných („korupcia s porušením povinností, „obstarávanie vecí všeobecného záujmu“); GET je však presvedčený, že v praxi sa celkom dobre môžu vyskytnúť situácie, v ktorých sa nevyskytuje ani porušenie povinností, ani „obstarávanie vecí všeobecného záujmu“. Na takéto situácie by sa pravdepodobne existujúce ustanovenia nevzťahovali. GET tiež zistil, že ak obe vymedzenia majú za cieľ pokryť širší rozsah trestných činov, než by ponúkali ich relevantné znenia v striktnom vymedzení, bolo by ťažké v praxi rozlíšiť medzi týmito dvoma, čo robí právny rámec zbytočne komplexný pre praktických užívateľov. Zástupcovia Ministerstva spravodlivosti súhlasili s tým, že existuje priestor na zlepšenie a naviac kriminalizácia korupcie by mohla utrpieť faktom, že verejný a súkromný sektor sú kriminalizované na základe tých istých ustanovení, ktorými sa spojili rozdielne požiadavky Dohovoru; uznali, že jasnejšie rozlíšenie medzi korupciou vo verejnom a súkromnom sektore by bolo bývalo lepšou voľbou. GET preto odporúča **(i) prehodnotiť § 328 a § 332, ako aj § 329 a § 333 Trestného zákona, aby korupcia vo verejnom sektore bola kriminalizovaná aj v situáciách, kedy nedochádza k porušeniu povinností alebo nejde o „obstarávanie vecí všeobecného záujmu“, aby sa zaistil súlad s Trestnoprávnym dohovorom o korupcii (ETS 173) a (ii) v záujme zrozumiteľnosti zvážiť kriminalizáciu korupcie vo verejnom a súkromnom sektore v samostatných ustanoveniach v súlade s Dohovorom.**

106. § 336 TZ, podľa ktorého je trestná nepriama korupcia, pokrýva rôzne kategórie osôb – aj vo vzťahu ku korupcii v súkromnom sektore, čo presahuje požiadavky Dohovoru – na ktoré má byť vyvíjaný vplyv: odsek 1 (pasívna stránka nepriamej korupcie) odkazuje na osoby uvedené v § 328, § 329, § 330 a v § 331 TZ, zatiaľ čo odsek 2 (aktívna stránka nepriamej korupcie) odkazuje na osoby uvedené v § 332 TZ a v § 333 TZ. Fakt, že niektoré paragrafy nie sú uvedené – napr. § 334 (o podplácaní zahraničných verejných činiteľov v kontexte realizácie medzinárodného obchodu) a § 335 (uplatňovaný pri podplácaní – okrem iných – členov zahraničných parlamentných zhromaždení) by sa mohol zdať na prvý pohľad irelevantný, pretože kategórie osôb / činiteľov, ktorých sa týka, sú uvedené v iných (zrkadlových) ustanoveniach § 330 a § 331. GET sa však domnieva, že § 336 by mohol byť vysvetľovaný aj tak, že na tieto kategórie osôb by sa vzťahoval iba v situáciách uvádzaných v ustanoveniach, na ktoré § 336 odkazuje. V skutočnosti ak bolo zámerom navrhovateľov Trestného zákona vyhnúť sa nadbytočnosti, mohli sa hádam vyhnúť aj (prílišnému) zdôrazňovaniu § 328, § 329, § 332 a § 333 TZ, ktoré sa všetky vzťahujú na (korupciu) „akejkoľvek osoby“. GET je presvedčený, že tu je potrebné vysvetlenie, aby sa predišlo riziku nedorozumenia alebo chybným interpretáciám (napr. kriminalizácia nepriamej korupcie interpretovaná tak, že je stíhateľná iba za istých okolností, keď sa týka vplyvu vyvíjaného na zahraničného činiteľa). Slovenské úrady zdieľali pochybnosti GET¹¹.
107. GET mal tiež pochybnosti o tom, či sa § 336 TZ vzťahuje na nepriamu korupciu vo všetkých prípadoch „či vplyv je alebo nie je vyvíjaný, alebo či predpokladaný vplyv vedie alebo nevedie k zamýšľanému výsledku“ (ako sa to vyžaduje v Článku 12 Trestnoprávneho dohovoru). Diskusie vedené počas návštevy nasvedčovali tomu, že v praxi by bola nepriama korupcia stíhateľná aj v prípade, že by osoby, o ktorých sa predpokladalo, že môžu pôsobiť svojím vplyvom, v skutočnosti vôbec žiadny reálny vplyv nemali, alebo ho vôbec neuplatnili. V tejto otázke však nebola zhoda. GET preto odporúča **zaistiť, aby i) bola nepriama korupcia kriminalizovaná vo vzťahu ku všetkým kategóriám domácich a zahraničných verejných činiteľov, na ktorých**

¹¹ Uviedli, že hoci § 336 TZ neodkazuje na § 334 a § 335 TZ, neexistuje prekážka pre trestné stíhanie osoby, ktorá poskytla alebo príľúbila poskytnúť úplatok inej osobe za to, že bude svojím vplyvom pôsobiť na výkon právomocí zahraničných verejných činiteľov uvedených v § 334 a § 335 TZ. Dodali však, že osoba poskytujúca alebo sľubujúca poskytnúť úplatok inej osobe za to, že bude svojím vplyvom pôsobiť na zahraničného verejného činiteľa, by bola trestne stíhaná ako organizátor, návodca alebo účastník (v súlade s § 21 TZ o spoluúčasti), a nie podľa § 336 TZ.

je vplyv vyvíjaný, bez ohľadu na kontext trestného činu a aby ii) boli prípady údajného vplyvu a vplyvu, ktorý nebol uplatnený, zakotvené v národnej legislatíve.

108. Kriminalizácia korupcie zahraničných verejných činiteľov, ako je ustanovená v § 334 TZ, sa vzťahuje na širokú definíciu zahraničných verejných činiteľov stanovenú v § 128 odsek 1 TZ; obmedzuje sa však na situácie, v ktorých cieľom úplatku je "aby sa získala alebo zachovala nenáležitá výhoda pri realizácii medzinárodného obchodu". Hoci je pravdepodobné, že celý rad cezhraničných korupčných prípadov bude súvisieť s obchodnými transakciami, sú situácie, kde by tento trestný čin nebolo možné aplikovať, a v tomto prípade by sa v praxi využil § 335 TZ (pre aktívnu stránku a § 331 TZ pre pasívnu stránku), ktoré sa týkajú korupcie člena zahraničného parlamentného zhromaždenia, sudcu alebo úradníka medzinárodnej súdnej inštitúcie uznanej Slovenskou republikou, alebo zástupcu alebo zamestnanca medzinárodnej, nadnárodnej, medzivládnej organizácie alebo orgánu, ktorých je Slovenská republika členom, alebo s ktorými je Slovenská republika v zmluvnom vzťahu, alebo osoby v obdobnej funkcii. Ako vysvetlili slovenské úrady, rozsah § 335 TZ je v podstate širší, ako sa zdá, a nie je obmedzený na typy vymenovaných činiteľov vďaka spojeniu "osoba v obdobnej funkcii". GET mal pochybnosti o tomto prístupe, keďže horeuvedené spojenie je dosť vágne a je aj tak potrebné interpretovať ho v spojení s veľmi presne vymedzeným zoznamom špecifických kategórií medzinárodných činiteľov a členov zahraničných parlamentných zhromaždení. Sú pochybnosti, či by bol napríklad riaditeľ zahraničnej verejnej nemocnice považovaný za osobu, ktorá plní funkcie ekvivalentné s tými, ktoré plnia členovia zahraničných parlamentných zhromaždení alebo členovia medzinárodnej organizácie alebo súdnej inštitúcie. Preto § 335 TZ neponúka úplne uspokojivú alternatívu k (úzkemu rozsahu) § 334 TZ. GET by rád zdôraznil, že korupcia v medzinárodnom kontexte je kľúčovou a problematickou oblasťou. Preto je potrebné zabezpečiť, aby aj medzinárodná korupcia (a nie iba domáca) podliehala solídnejmu právnemu rámcu. Podľa súčasnej úpravy sa zdá, že riešenie korupcie zahraničných verejných činiteľov sa príliš spolieha na interpretáciu niekoľkých slov v § 335 TZ. A nakoniec, GET si všimol, že § 133 odsek 2 TZ, v ktorom sa zvlášť uvádza definícia zahraničných činiteľov, zjavne obmedzuje pojem na osoby, ktoré – hoci nie sú štátnymi verejnými činiteľmi – sú v takej pozícii, že majú "významný vplyv vo svojom štáte alebo v medzinárodných vzťahoch vzhľadom na svoje politické, hospodárske alebo spoločenské postavenie". Toto všeobecné ustanovenie by mohlo byť chápané tak, že vylučuje nižšie postavených verejných činiteľov, zatiaľ čo Trestnoprávny dohovor o korupcii uplatňuje širší prístup a požaduje kriminalizáciu korupcie akéhokoľvek zahraničného verejného činiteľa. Slovenské úrady zdôrazňujú, že akýkoľvek činiteľ je ako taký v pozícii, v ktorej má významný v štáte a v medzinárodných vzťahoch, a preto by § 133 odsek 2 pokrýval všetky situácie. GET je toho názoru, že by bolo užitočné, aby sa tento fakt lepšie odrazil v ustanoveniach. V zmysle horeuvedeného GET odporúča **prijat' také opatrenia, aby bola slovenská trestnoprávna úprava trestného činu korupcie zahraničných verejných činiteľov plne v súlade s požiadavkami Článku 5 Trestnoprávneho dohovoru o korupcii (ETS 173).**
109. Ako už bolo naznačené v opisnej časti tejto správy, neexistujú osobitné ustanovenia venované arbitrom a porotcom. Na domácich arbitrov (a porotcov¹²) sa vzťahujú všeobecné ustanovenia o podplácaní a prijímaní úplatku podľa § 329 a § 333 TZ. Podľa slovenských úradov výraz "obstarávanie vecí všeobecného záujmu" obsiahne aj druh funkcií zverených arbitrom a porotcom. Arbitri a porotcovia sú tiež považovaní za verejných činiteľov v zmysle § 128 odsek 1 TZ (ktorý sa vzťahuje, okrem iných, na "iné osoby zastávajúce funkcie v orgáne verejnej moci"). Podľa odseku 2 § 329 a § 333 TZ korupcia v prípade verejných činiteľov je priťažujúcou okolnosťou. Eventuálne v prípade porušenia povinností by sa na arbitrov a porotcov vzťahovali §

¹² Slovenská republika nemá systém poroty, ale Dodatokový protokol k Trestnoprávnemu dohovoru o korupcii vyžaduje kriminalizáciu korupcie porotcov aj v tomto prípade.

328 a § 332 TZ. Podobne ako v prípade korupcie domácich verejných činiteľov GET predpokladá, že sú isté úlohy vykonávané domácimi arbitrami, ktoré nemožno považovať za "obstarávanie vecí všeobecného záujmu" alebo ktoré nevyhnutne nesúvisia s porušením povinností, takže sa na ne nevzťahujú ani § 329 a § 333 TZ, ani § 328 a § 332 TZ. Aktívna a pasívna korupcia zahraničných arbitrov a porotcov by bola riešená podľa všeobecných ustanovení § 330 a § 334 TZ (zaoberajúce sa podplácaním a prijímaním úplatku zahraničnými verejnými činiteľmi pri realizácii medzinárodného obchodu), keďže arbitri a porotcovia sú považovaní za "osobu[y] zastávajúcu[je] funkciu (...) v zákonodarnom orgáne (...) cudzieho štátu" podľa § 128 odsek 2 TZ. Zahraniční arbitri a porotcovia tiež spadajú pod § 331 a 335 TZ (ktoré sa vzťahujú, okrem iných, na členov zahraničných parlamentných zhromaždení, na "úradníkov medzinárodného súdneho orgánu, sudcov alebo činiteľov medzinárodnej, nadnárodnej alebo medzivládnej organizácie alebo orgánu a na "osobu v obdobnej funkcii"). GET zistil, že tento prístup ponecháva veľký priestor na interpretáciu, hlavne vo vzťahu k použiteľnosti definícií § 128 TZ na arbitrov a porotcov. Navyše dokonca ani široká interpretácia existujúcich ustanovení nezaistí vždy, aby bola kriminalizácia dostatočne široká, hlavne čo sa týka zahraničných arbitrov a porotcov mimo kontextu realizácie medzinárodného obchodu alebo vo vzťahu k zahraničným arbitrom alebo porotcom, ktorí nie sú zamestnancami medzinárodného súdneho orgánu alebo medzinárodnej organizácie (ako také nie je takéto zamestnávanie medzinárodným orgánom v praxi veľmi bežné). Čo sa týka posledného bodu, slovenské úrady sú toho názoru, že výraz "osoba v obdobnej funkcii" v § 331 a § 335 TZ by umožnil pokryť arbitrov a porotcov, ale aj tu je prepojenie na kategórie zainteresovaných činiteľov dosť voľné a toto riešenie sa príliš spolieha na interpretáciu (pozri tiež odsek 108 hore). GET preto odporúča **i) kriminalizovať korupciu domácich arbitrov a porotcov tak, aby sa zaistilo, že v súlade s Dodatkovým protokolom k Trestnoprávnemu dohovoru o korupcii (ETS 191) bude charakter ich funkcie plne obsiahnutý; ii) rozšíriť ustanovenia o korupcii zahraničných arbitrov a porotcov tak, aby presahovali situácie súvisiace s realizáciou medzinárodného obchodu alebo prípady zamestnania v medzinárodnej súdnej inštitúcii.**

110. Čo sa týka pokrytia členov zahraničných zastupiteľských orgánov, definícia zahraničných verejných činiteľov v § 128 odsek 2 (ktorý je potrebné spolu s § 330 a § 334 TZ brať do úvahy) sa zdá byť dostatočne široká, keďže sa vzťahuje na "akúkoľvek osobu, ktorá zastáva funkciu v zákonodarnom orgáne, súdnom orgáne alebo v orgáne verejnej správy cudzieho štátu". Ako už však bolo uvedené, § 330 a § 334 TZ sa obmedzujú na korupciu v kontexte realizácie medzinárodného obchodu. Ustanovenia § 331 a § 335 TZ – ktoré by alternatívne platili vo všetkých ostatných prípadoch – používajú znenie "zahraničné parlamentné zhromaždenia", a sú teda pochybnosti, či členovia zhromaždení nelegislatívnej povahy v cudzom štáte budú spadať pod tieto paragrafy, keďže Článok 6 Dohovoru (t.j. "akýkoľvek zastupiteľský orgán vykonávajúci legislatívne alebo administratívne právomoci") vyžaduje širší pojem "členovia zastupiteľských orgánov". V tomto prípade GET súhlasí so slovenskými úradmi, že výraz "osoba v obdobnej funkcii" v § 331 a § 335 TZ by sa mohla analogicky vzťahovať na korupciu v súvislosti s členmi neparlamentných zahraničných zastupiteľských zhromaždení. Zatiaľ to nebolo súdne otestované, a preto by bolo vhodné stanoviť legislatívne zrozumiteľnejšie alebo prinajmenšom vo vykonávacom dokumente, že § 331 a 335 TZ sa vzťahujú na korupciu členov akéhokoľvek typu zahraničných zastupiteľských orgánov. V zmysle horeuvedených úvah GET odporúča **preskúmať potrebu explicitnejšie stanoviť širší pojem členov zahraničných zastupiteľských orgánov v súlade s Článkom 6 Trestnoprávnemu dohovoru o korupcii (ETS 173), alebo aspoň vhodným spôsobom vydať pokyny k tejto záležitosti.**

111. Sankcie, ktoré možno uložiť za korupčné trestné činy, sa zdajú byť efektívne, proporčné a odradzujúce. V súčasnom Trestnom zákone sa trestné sadzby očividne zvýšili so zámerom

dôrazne trestne stíhať korupciu, pretože tento typ trestnej činnosti predstavuje osobitné nebezpečenstvo pre spoločnosť. Pri pohľade na celkovú štatistiku za roky 2003 až 2006 je zrejmé, že slovenským úradom sa podarilo dosiahnuť nezanedbateľný počet odsúdení (hoci doteraz neboli úspešne otestované všetky ustanovenia týkajúce sa korupcie). Najvyššia uplatnená sadzba bola 48 mesiacov odňatia slobody (jeden výskyt), veľká väčšina bola medzi 4 a 24 mesiacmi odňatia slobody. Väčšina trestov (a všetky v roku 2006) boli podmienené.

112. GET dostal informáciu, že okolo 50% prípadov, ktoré viedli k odsúdeniu, bolo iniciovaných na základe inštitútu účinnej ľútosti podľa § 86 TZ (ktorý je možné aplikovať iba vtedy, ak páchatel bol o úplatok požiadaný)¹³. GET nemá žiadny dôvod domnievať sa, že tento systém bol v praxi zneužitý. V § 86 sa však nehovorí nič o osude úplatku / nenáležitej výhody, keď osoba dobrovoľne ohlásí trestný čin úradom. Pri pohľade na štatistiku typov a sadziieb uložených trestov sa ukazuje, že odobratie ziskov z trestnej činnosti a vecí, ktoré boli použité na spáchanie trestného činu, sa uplatňuje zriedka (napr. v roku 2006 bolo vyhlásených 40 odsudzujúcich rozsudkov, konfiškácia sa uplatnila v dvoch prípadoch). Slovenské úrady vysvetlili, že úplatok je obvykle objektom konfiškácie, ale v niekoľkých korupčných prípadoch osoba, ktorá oň bola požiadaná, ohlásila trestný čin pred platbou a vlastne konala ako "agent", ako súčasť operácie kontrolovanej dodávky za použitia financií z rozpočtu polície (ktoré tam po operácii boli vrátené).
113. GET vzal na vedomie, že Slovensko má pôsobnosť pre všetky korupčné trestné činy spáchané celkom alebo sčasti na jej území (§ 3 TZ), ale aj pre tie, ktoré boli spáchané cudzincom, ktorý má na území Slovenskej republiky trvalý pobyt (§ 4 TZ). V praxi je toto druhé ustanovenie pravdepodobne dostatočne široké na pokrytie väčšiny situácií, kde páchatel, ktorý je verejným činiteľom alebo členom národných zastupiteľských orgánov, nemá slovenské občianstvo (porovnaj Článok 17 odsek 1b Trestnoprávneho dohovoru o korupcii). V zmysle § 7 TZ má krajina pôsobnosť pre všetky prípady iné ako sú tie, ktoré sú stanovené v § 3 až § 5 TZ "ak to ustanovuje medzinárodná zmluva, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ktorou je Slovenská republika viazaná". GET víta toto riešenie, ktoré v zásade umožní obísť akékoľvek obmedzenia národnej legislatívy a pokryť rôzne situácie zamýšľané podľa Článku 17, odsek 1c Dohovoru (vrátane prípadov, kedy cudzinec poskytol úplatok v zahraničí slovenskému činiteľovi alebo zamestnancovi). Berúc do úvahy fakt, že § 7 TZ odkazuje na medzinárodné zmluvy vo všeobecnosti, GET by rád zdôraznil, že je dôležité, aby boli na Slovensku o nich v dostatočnej miere informovaní ľudia z praxe – vrátane ich informovanosti o Trestnoprávnom dohovore o korupcii a Dodatkovom protokole k nemu.

IV. ZÁVERY

114. Hlavným problémom Slovenska pri implementácii Trestnoprávneho dohovoru o korupcii (ETS 173) je to, že národný právny rámec je komplexný a ťažkopádny. Je potrebné riešiť celý rad nedostatkov, akým je pokrytie korupcie verejných činiteľov, ktoré nie je dostatočne široké a je obmedzené - vo vzťahu k domácim verejným činiteľom – na situácie súvisiace s porušením povinností alebo s „obštarávaním vecí všeobecného záujmu“; pokrytie nepriamej korupcie, ktorá je kriminalizovaná vo vzťahu ku kategóriám osôb, ktoré nie sú jednoznačne definované, alebo ktoré boli vynechané z rozsahu aplikácie (napr. zahraniční verejní činitelia); alebo pokrytie korupcie zahraničných verejných činiteľov, ktorá sa vzťahuje na obmedzený počet osôb alebo situácií. Čo sa týka Dodatkového protokolu k Trestnoprávnemu dohovoru o korupcii, slovenská

¹³ Ďalšie informácie poskytnuté po návšteve, ako sa zdá, týmito celkovým číslam odporujú: v roku 2007 Generálna prokuratúra pripravila analýzu aplikácie § 86; táto ukazuje, že mechanizmus "účinnej ľútosti" bol využitý iba v jednom prípade. V 6 ostatných prípadoch, v ktorých bolo zainteresovaných 12 osôb, bolo uplatnené dočasné odloženie vznesenia obvinenia (§ 205 Trestného poriadku).

legislatíva nekriminalizuje v dostatočnej miere korupciu arbitrov a porotcov, keďže charakter ich funkcie nie je v existujúcej legislatíve dostatočne obsiahnutý. GRECO víta zámer slovenských úradov prehodnotiť súčasné ustanovenia o korupcii. Právny rámec vo svojej komplexnosti bude zjavne profitovať z takéhoto prehodnotenia. Bude to predstavovať dobrú príležitosť na riešenie nedostatkov a iných medzier identifikovaných v tejto správe. GET nabáda Slovensko, aby túto reformu urýchlilo.

115. V zmysle horeuvedeného, GRECO adresuje Slovenskej republike nasledovné odporúčania:
- i. **zaviesť pojem „ponuka“ (nenáležitej výhody) do § 332 Trestného zákona (odsek 104);**
 - ii. **(i) prehodnotiť § 328 a § 332, ako aj § 329 a § 333 Trestného zákona, aby korupcia vo verejnom sektore bola kriminalizovaná aj v situáciách, kedy nedochádza k porušeniu povinností, alebo nejde o „obstarávanie vecí verejného záujmu“, aby sa zaistil súlad s Trestnoprávnym dohovorom o korupcii (ETS 173) a (ii) v záujme zrozumiteľnosti zvážiť kriminalizáciu korupcie vo verejnom a súkromnom sektore v samostatných ustanoveniach v súlade s Dohovorom. (odsek 105);**
 - iii. **zaistiť, aby i) bola nepriama korupcia kriminalizovaná vo vzťahu ku všetkým kategóriám domácich a zahraničných verejných činiteľov, na ktorých je vplyv vyvíjaný, bez ohľadu na kontext trestného činu a aby ii) boli prípady údajného vplyvu a vplyvu, ktorý nebol uplatnený, zakotvené v národnej legislatíve (odsek 107);**
 - iv. **prijat' také opatrenia, aby bola slovenská trestnoprávna úprava trestného činu korupcie zahraničných verejných činiteľov plne v súlade s požiadavkami Článku 5 Trestnoprávneho dohovoru o korupcii (ETS 173) (odsek 108).**
 - v. **i) kriminalizovať korupciu domácich arbitrov a porotcov tak, aby sa zaistilo, že v súlade s Dodatkovým protokolom k Trestnoprávnemu dohovoru o korupcii (ETS 191) bude charakter ich funkcie bude plne obsiahnutý; ii) rozšíriť ustanovenia o korupcii zahraničných arbitrov a porotcov tak, aby presahovali situácie súvisiace s realizáciou medzinárodného obchodu alebo prípady zamestnania v medzinárodnej súdnej inštitúcii. (bod 109).**
 - vi. **preskúmať potrebu explicitnejšie stanoviť širší pojem členov zahraničných zastupiteľských orgánov v súlade s Článkom 6 Trestnoprávneho dohovoru o korupcii (ETS 173), alebo aspoň vhodným spôsobom vydať pokyny k tejto záležitosti (110).**
116. V súlade s pravidlom 30.2 Procedurálneho poriadku GRECO vyzýva slovenské úrady, aby predložili správu o implementácii horeuvedených odporúčaní do 31. augusta 2009.
117. Záverom GRECO nabáda slovenské úrady, aby čo najskôr schválili publikovanie správy, aby správa bola preložená do národného jazyka a preklad zverejnený.